

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821200622
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821200622.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v právnej veci navrhovateľky G.. K.. U. Z. K., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, D., právne zastúpenej C.. G. G., advokátkou, so sídlom H. XX, R., proti osobe označenej za povinného na vyživovaciu povinnosť W. F., narodenému XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, právne zastúpenému G.. Et G.. M. H. L., advokátkou, so sídlom D. N. 5, Q. U. T., o určenie príspevku na výživu nevydatej matke a o určenie úhrady niektorých nákladov nevydatej matke, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18Pc/2/2021-570 zo dňa 27. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Právne vec odôvodnil ust. § 74 a § 75 Zákona o rodine. Uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala voči povinnému určenia príspevku na výživu nevydatej matke a úhrady niektorých nákladov nevydatej matke, čo odôvodnila tým, že z mimomanželského vzťahu účastníkov konania sa dňa XX.XX.XXXX narodila mal. F. F., otcovstvo k maloletej bolo určené súhlasným vyhlásením účastníkov konania. Žili v spoločnej domácnosti vo H. približne od novembra 2017 do februára 2018, krátko po narodení maloletej sa navrhovateľka vrátila na E. z dôvodu zdravotných problémov mal. dieťaťa, avšak bez otca maloletej, neskôr sa kontakt medzi otcom a matkou obnovil a matka s maloletou sa vrátili k otcovi do H.. Neskôr sa presťahovali do H., kde sa podľa tvrdení matky otec maloletej zdržiaval menej a starostlivosť o matku a maloletú nezabezpečoval ani po finančnej stránke ani osobnou starostlivosťou či zakupovaním potrieb, navrhovateľka bola maximálne odkázaná na výživu zo strany partnera, ktorý však túto nezabezpečoval, pričom od augusta a septembra 2019 sa postupne začala opäť venovať svojej lektorskej činnosti a s maloletou sa od tohto obdobia začala postupne viac zdržiavať v D., v domácnosti rodičov navrhovateľky. Otec maloletej podľa tvrdení navrhovateľky odmietal poskytovať finančné prostriedky s odôvodnením, že zabezpečuje ubytovanie, elektriku a vodu. Dňa 19.12.2019, malo dôjsť zo strany partnera navrhovateľky k fyzickému napadnutiu navrhovateľky, v ktorej súvislosti následne podala na otca maloletej trestné oznámenie a od 19.12.2019 už účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti z dôvodu rozvratu a rozpadu vzťahu. Navrhovateľka mala za to, že v dôsledku tehotenstva a pôrodu nastala v jej živote výrazná zmena majetkových pomerov, ktoré sa výrazným spôsobom odzrkadlili na jej finančnej situácii a práve podstatná zmena sociálnej situácie matky je podstatným dôvodom pre priznanie príspevku na výživu nevydatej matky. Podaným návrhom sa domáhala príspevku na výživu nevydatej matky v sume 200,- eur od 01.09.2017 do

01.09.2019 v mesačných splátkach po 200,- eur a úhrady nákladov spojených s tehotenstvom a zľahnutím v sume 2 500,- eur a náhrady trov konania.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že W. F. ako otec maloletého dieťaťa je v danom prípade pasívne vecne legitimovaným účastníkom konania a navrhovateľka ako matka dieťaťa, ktorá nie je vydaná za otca dieťaťa, je aktívne vecne legitimovaná na podanie návrhu na úhradu nákladov nevydatej matky a príspevku na výživné nevydatej matky.

3. K životnej úrovni navrhovateľky počas tehotenstva a po pôrode, t.j. v rozhodnom období, za ktoré navrhovateľka žiadala priznať príspevok na úhradu výživy nevydatej matke, súd prvej inštancie uviedol, že v septembri 2017 navrhovateľka ukončila prácu v eventovej agentúre, následne však naďalej mala svoje pracovné aktivity v R. (vyplývalo to z výpovede svedkyne C. Z. v trestnom konaní). Bolo tak zrejmé, že pracovné aktivity v R. vykonávala aj v čase presťahovania sa do H.. V mesiaci 10/2017 mala aktivitu v rakúskom divadle, navrhovateľka v tomto období v komunikácii s povinným k tejto aktivite uviedla: „moja prvá hodina. Teším sa veľmi, zajtra idem do rádia dnes TV, malinká ma ťahá oddychovať a mám nového žiaka, čo mi urobí veľkú reklamu na internete za to, že ho učím, sa to nejako rozbehlo.“ Taktiež bolo zistené, že v 10/2017 poskytovala online hodiny, pričom jeden z jej študentov (C. H.) sa cez sociálnu sieť vyjadril, že „je U. proste úžasná“. V roku 2017 jej boli poskytnuté dotácie. Súd prvej inštancie poukázal na to, že navrhovateľka žila s povinným v spoločnej domácnosti vo H. od 11/2017 do 02/2018, kedy výdavok na bývanie preukázateľne platil povinný, od 02/2018 do 05/2018 bola s dcérou u svojich rodičov, následne sa nasťahovala do H. k povinnému, pričom prvú pracovnú aktivitu súd prvej inštancie eviduje 21.05.2018, ďalšie v dňoch 01.06., 04.06., 11.06., 23.06. a 16.07. a 19.08.. Do 19.12.2019 bývala navrhovateľka s povinným a ich dcérou vo H.. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že z účtu povinného vedeného v O. banke za obdobie od 01.01.2018 do 31.01.2018 boli realizované úhrady povinným za potraviny v sume 302,33 eur a na energie 470,11 eur, za obdobie od 01.03.2018 do 31.03.2018 platby potravín v sume 314,85 eur, za energie 287,46 eur, za obdobie od 01.04.2018 do 30.04.2018 potraviny v sume 173,89 eur, energie 336,21 eur, za obdobie od 01.05.2018 do 31.05.2018 vyplývajú úhrady z účtu povinného za potraviny v sume 360,91 eur, za energie 367,17 eur, výlety 110,76 eur, za obdobie 01.06.2018 do 30.06.2018 potraviny v sume 192,26 eur a na energie 322,65 eur, za obdobie od 01.11.2018 do 30.11.2018 výdavok na potraviny 493,45 eur mimo platieb potravín v hotovosti, energie 791,41 eur. Povinný poukázal na účet navrhovateľky tieto sumy: v 03/2018 sumu 70,- eur a 150,- eur, v 4/2018 sumu 100,- eur s poznámkou „Pre F.“ a sumu 50,- eur s poznámkou „Pre F.“, v 05/2018 sumu 100,- eur s poznámkou „Pre F.“ a sumu 100,- eur bez poznámky, v 06/2018 sumu 210,- eur s poznámkou „Pre F.“, v 11/2018 0,- eur, sumy uhrádzané povinným na účet: A. I. I. K.. neboli súdom započítané na úhrady poukazované navrhovateľke. Z prehľadu platieb navrhovateľky súdu prvej inštancie vyplývalo, že navrhovateľka v 01/2018 zaplatila za potraviny 29,34 eur (povinný 302,33 eur), v 02/2018 zaplatila 36,14 eur (narodenie mal. F.), v 03/2018 zaplatila 13,99 eur (povinný 314,85 eur), v 04/2018 mal povinný výdavok na potraviny 173,89 eur, 05/2018 zaplatila 61,22 eur (povinný 360,91 eur), 06/2018 zaplatila 124,92 eur (povinný 192,26 eur), v 07/2018 zaplatila 73,90 eur, v 08/2018 zaplatila 55,71 eur, v 09/2018 zaplatila 47,- eur, v 10/2018 zaplatila 31,57 eur, v 11/2018 zaplatila 32,90 eur (povinný 493,45 eur), v 12/2018 zaplatila 183,05 eur, v 01/2019 zaplatila 331,62 eur, v 02/2019 zaplatila 92,32 eur, v 03/2019 zaplatila 165,18 eur, v 04/2019 zaplatila 90,93 eur, v 05/2019 zaplatila 149,50 eur, v 06/2019 zaplatila 117,24 eur, v 07/2019 zaplatila 78,25 eur, v 08/2019 zaplatila 7,- eur, v 10/2019 zaplatila 47,15 eur, v 11/2019 zaplatila 150,60 eur, v 12/2019 zaplatila 13,59 eur. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v priemere minula navrhovateľka na potraviny sumu cca 88,- eur, z čoho nie je možné plnohodnotne prestravovať dve osoby a už vôbec sa nejaví reálnym, že by z tejto sumy bolo možné prestravovať tri osoby, ak by súd prijal ako pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že povinný jej na stravu neprispieval a potraviny kupovala výlučne ona a to aj pre povinného. Súd mal za to, že navrhovateľka síce tvrdila, že jej vypomáhali finančne rodičia, nijako to však v konaní nepreukázala. Tvrdenie povinného, že to bol on, kto sa výraznejšou finančnou mierou podieľal na zabezpečovaní potravín pre maloletú, navrhovateľku a povinného, sa javí ako pravdepodobnejšie. Navrhovateľka taktiež nepreukázala svoje tvrdenie, že platila potraviny aj v hotovosti.

4. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že čistý príjem navrhovateľky za rok 2017 bol ročne 3 026,95 eur t.j. 252,25 eur mesačne, v roku 2018 to bolo 921,96 eur, t.j. 76,83 eur mesačne a v roku 2019 2 437,86 eur t.j. 203,16 eur mesačne (vychádzajúc z jej daňových priznaní za dané roky). Od roku 2019 je štatutárnym orgánom v občianskom združení V. V., ktorému boli v roku 2019

poskytnuté viaceré dotácie, od roku 2016 vyučuje, a to aj formou online hodín v odbore herectvo, divadlo a dejiny umenia. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka doučuje aj cez skype/internet, za 29 eur za 60 minút, pričom doučuje aj skupiny. Uviedla, že svoje vedomosti zdieľa a odovzdáva prostredníctvom divadelných workshopov a kreatívnych teambuildingov už viac ako 10 rokov na E. a v A. (E. N. F., K., O. N. G., F. L. G., G., E....), ponúka tiež individuálne tréningy pri príprave na talentové prijímacie skúšky, účinkovanie v TV, castingy a konkurzy, víkendové semináre, business acting training pre manažérov v cene 35,- eur /osoba/ 60 minút.

5. Z dokazovania taktiež vyplynulo, že navrhovateľke boli v roku 2017 poskytnuté ako dodávateľovi na základe objednávok F. kultúrneho strediska G. od W. U. dotácie celkom v počte 5 za odbornú lektorskú činnosť a moderovanie, mimo fondu za odbornú činnosť porotcu, grand W. - lektorská činnosť a moderovanie záverečnej prezentácie a v roku 2018 4 dotácie z W. za odbornú lektorskú činnosť na základe objednávok. Súd prvej inštancie poukázal na to, že navrhovateľka hodnoverným spôsobom nepreukázala svoje tvrdenie, že v štvrtom mesiaci tehotenstva musela ukončiť pre stav súvisiaci s jej tehotenstvom spoluprácu s agentúrou P. Y. E... Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky vyplynulo síce, že u navrhovateľky boli registrované zdravotné problémy s možnou hospitalizáciou, ale až v decembri 2017, t.j. v siedmom mesiaci tehotenstva, dovtedy zdravotné komplikácie súvisiace s tehotenstvom zo záznamov nevyplývali. Boli preukázané pracovné aktivity navrhovateľky ako SZČO jednak v čase tehotenstva - 07.10.2017 E. des F., pričom sama takúto aktivitu uviedla na stránkach doučma.sk, a taktiež sama komentovala predmetnú aktivitu - otvorená hodina navrhovateľky 07.10.2017 E. des F. od 12.30 do 20.00 hod., k čomu uďala: ....,moja prvá hodina. Teším sa veľmi, zajtra idem do rádia dnes TV, malinká ma ťahá oddychovať a mám nového žiaka, čo mi urobí veľkú reklamu na internete za to, že ho učím, sa to nejako rozbehlo“. Podnikateľsky bola aktívna aj v mesiacoch máj 2018, jún 2018, júl 2018, august 2018, október 2018 a december 2018 (navrhovateľka sama uviedla, že poplatok za kurz pre študenta bol 84,- eur), v roku 2019 mala pracovné aktivity v mesiacoch január, február, marec, máj, jún, júl, august, aj september 2019. Podľa tvrdení navrhovateľky jej z uvedených kurzov ostávalo cca 10 % ako zisk, v priemere mala v kurze od 5 do 9 študentov, čo znamená, že pri priemernom počte študentov na kurze cca 7 osôb x 84,- eur = 588,- eur z čoho jej mesačne ostávalo cca 60,- eur, pri viacerých mesačných seminároch takáto suma opakovane. Bolo tiež tvrdené, že poskytované financie boli viazané na osobu navrhovateľky. Keďže ona kurzy nemohla viesť sama alebo sa im venovať do takej miery, ako by mohla, nebyť otehotnenia a pôrodu, bola nútená poskytnúť kurzy Q. I.. Tvrdenia, že navrhovateľka osobne hodiny herectva neposkytovala a tieto za ňu poskytovala jej kolegyňa, za čo jej patril aj príjem, neboli ničím preukázané (napr. svedeckou výpoveďou p. I. resp. jej čestným prehlásením). Plus v roku 2018 dostala navrhovateľka 4 dotácie z W. za odbornú lektorskú činnosť na základe objednávok obj./., obj/XXX/XXXX, obj/XXX/XXXX a obj/XXX/XXXX. Tvrdenie navrhovateľky, že v období od 12/2018, kedy sa s maloletou aj povinným presťahovali do H., sa kurzom herectva nevenovala (nakolko sa mala prispôbiť vôli partnera a zabezpečiť prevádzku penziónu, a to bezplatne) a bola teda maximálne odkázaná na výživu zo strany partnera, ktorý však túto nezabezpečoval, sa v konaní nepreukázalo ako pravdivé, keď aj svedok - matka navrhovateľky p. C. Z. v trestnom konaní vedenom OR PZ v Q. U. T. uviedla, že keď začali (navrhovateľka, povinný a ich spoločná dcéra) spolu bývať vo H. a keď dcéra začala chodiť každý pondelok do R. za prácou, ona dohliadala na vnučku vo H.. Z uvedeného dokazovania bola preukázaná vysoká miera aktivity navrhovateľky najmä prostredníctvom Y.. Podľa názoru súdu, povinný dostatočným spôsobom preukázal, že sa podieľal na výžive navrhovateľky kúpou potravín, resp. dopestovaním zeleniny, ovocia a dochovaním zvierat počas ich spolužitia vo H., čo potvrdili vo svojich čestných vyhláseniach aj K. O., G. G. a A. F..

6. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že od 11/2017, kedy navrhovateľka začala bývať s povinným v spoločnej domácnosti, jej zanikol výdavok na bývanie, ktorý mala v čase pred otehotnením vo výške nájomného 400,- eur mesačne. Z dosahovaného príjmu v čase pred otehotnením, čo bolo podľa tvrdenia navrhovateľky cca od 800 do 1000,- eur (podľa podaného daňového priznania za rok 2017 oficiálne priznaných cca 250,- eur mesačne) mala navrhovateľka výdavok na bývanie v sume 400,- eur a na stravu a hygienu spolu 150,- eur mesačne, čiže ostávať jej mala suma 450,- eur resp. pri zárobku 800,- eur mesačne suma 250,- eur. Súd mal za to, že navrhovateľka nepreukázala svoje tvrdenie, že ak si od povinného pýtala peniaze na zakúpenie stravy a ostatných potrieb, bol k tomu odmietavý, mal poskytnúť peniaze na bežnú spotrebu 2-3krát maximálne vo výške 100,- eur, pričom ak povinný kúpil potraviny, tak len pre seba a ona s dcérou si z nich nesmeli vziať. Taktiež nemal súd za preukázané jej tvrdenia, že povinný ju mal neustále zaťažovať pracovnými úlohami, že v

penzióne vykonávala práce, ktoré pripadajú skôr personálu a svoje náklady zabezpečovala pomocou rodičov, pričom tieto tvrdenia povinný odmietal a predložil čestné prehlásenia K. O., G. G. a A. F., ktorí uviedli, že vnímali navrhovateľku v spoločnej domácnosti s povinným ako šťastnú a spokojnú a mali s dcérou zo strany povinného podľa nich zabezpečené všetky potreby.

7. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky, že vzťahy medzi rodičmi už boli dlhodobo zhoršené a jej tvrdenia v trestnom konaní, kde uviedla, že povinný chcel, aby boli len pod jeho chorým vplyvom, bol chorobne lakomý, ani na Vianoce či narodeniny dcére nič nekúpil, na dcéru nedával pozor, nechával ju bezprízorne behať po dvore a pred letom 2019 si uvedomila, že takto nemôžu žiť, vzoprela sa, čo vyústilo do veľmi nepríjemných hádok a kriku, vulgárnych nadávok z jeho strany, súd prvej inštancie poukázal na to, že dané je v rozpore so vzájomnou komunikáciou medzi navrhovateľkou a povinným, ktorú do konania predložil povinný, a ktorú navrhovateľka nenamietala, pričom z tejto komunikácie vyplynulo, že v máji 2018 navrhovateľka písala povinnému: „ďakujem že to môžem žiť a zdieľať s tebou“, v júni 2018 navrhovateľka písala povinnému: „...„môžem použiť na nákup tie peniažky od A. čo sú v obálke?“ Povinný odpovedá: „áno láska“. Taktiež súd poukázal na to, že navrhovateľka pritom tvrdila, že v hotovosti od povinného nikdy žiadne peniaze nedostala, z ďalšej komunikácie z októbra a novembra 2018 vyplynulo, že navrhovateľka opakovane prejavila záujem vydať sa za povinného a opakovane o tom povinnému písala, a bolo zrejmé, že ich vzťah bol aj v októbri roku 2019 plný lásky a vzájomnej pozitívnej citovej náklonnosti, čo vyplynulo zo spisu. Súd preto evidoval rozpor, keď navrhovateľka na jednej strane deklarovala údajne dlhodobo zhoršené partnerské vzťahy a na druhej strane vo vzájomnej komunikácii s povinným z leta 2018, ale najmä v tejto súvislosti z októbra 2019, mu opakovane vyznávala lásku.

8. V súvislosti s podmienkou priznania príspevku na výživu nevydatej matky, ktorou je skutočnosť, že v dôsledku tehotenstva a pôrodu došlo na strane nevydatej matky k zníženiu jej životnej úrovne, súd prvej inštancie dospel k záveru, že u navrhovateľky nedošlo v čase tehotenstva a po pôrode k zníženiu jej životnej úrovne a tým k vzniku nároku na príspevok na jej výživu. Životná úroveň navrhovateľky jej zostala v rozhodnom období zachovaná minimálne na rovnakej úrovni ako pred otehotnením, kedy navrhovateľka pracovala v R., bývala v prenajatom dome v mesačným výdavkom 400,- eur a mala výdavok na stravu a hygienu 150,- eur mesačne. Podľa názoru súdu jej ostal zachovaný životný štandard minimálne na takej úrovni, aký mala pred otehotnením, preto jej nárok na príspevok na výživu ako nevydatej matky nevznikol. Súd záverom vyslovil presvedčenie, že ak by spolunažívanie navrhovateľky a povinného bolo pre navrhovateľku tak neznesiteľným, ako ho opísala, opustila by spoločnú domácnosť s povinným omnoho skôr a nie po takmer 24 mesiacoch spoločného života. Uviedol, že je síce pravdou, že v trestnom konaní prebieha dokazovanie, avšak ak súd dospeje k záveru, že povinný skutky opisované navrhovateľkou spáchal, ponese za tieto nepochybne trestnoprávnu zodpovednosť. Súd mal za to, že v danom prípade nebol naplnený zákonný predpoklad priznania príspevku na výživu navrhovateľke ako nevydatej matke, lebo životná úroveň sa v dôsledku tehotenstva a pôrodu nevydatej matke neznižila resp. navrhovateľka toto hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázala, a preto súd jej návrh zamietol.

9. Súd prvej inštancie dal do pozornosti aj kritérium dobrých mravov, nakoľko za predpokladu, že by súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že u navrhovateľky došlo v čase tehotenstva a po pôrode k zníženiu jej životnej úrovne a tým k vzniku nároku na príspevok na jej výživu, je povinný zároveň skúmať, či priznanie výživného nie je v rozpore s dobrými mravmi. Okrem životnej úrovne navrhovateľky pred tehotenstvom a pôrodom skúma tak súd aj druhú základnú otázku priznania príspevku na výživu nevydatej matke, a to otázku súladu, či rozporu priznania takeého výživného s dobrými mravmi. Súd poukázal na uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 16Em/1/2022 z 31.03.2022, z ktorého vyplynulo, že súd nariadil výkon uznesenia z 11.10.2021, ktorým bol upravený styk otca s maloletou (každú párnú stredu v čase od 15.30 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnú sobotu v čase od 9.30 hod. do 12.30 hod. bez prítomnosti matky) a poukázal taktiež na to, že z viacerých konaní vedených na súde prvej inštancie vyplynulo, že matka maloletej opakovane marí styk otca s maloletou, neplní si dobrovoľne povinnosti uložené jej exekučným titulom a koná v priamom rozpore s tým, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul. Súd prvej inštancie mal za to, že bránením povinnému v styku s maloletou bez vážneho dôvodu a opakovaným podávaním bezdôvodných trestných oznámení (keďže tieto boli odmietnuté - uznesenie Okresného riaditeľstva PZ D. ČVS: O.-XXX/X-VYS-PD-XXXX z 26.08.2020, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v D., ČVS: O.-XXX/PD-PD-XXXX z 21.12.2020, Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v D., ČVS: O.-XXX/PD-PD-XXXX z 14.05.2021) na povinného navrhovateľka nielenže porušuje platné právo, ale také

konanie nie je ani v súlade s uznávanými spoločenskými normami a zákonmi Slovenskej republiky. Pretože ak navrhovateľka svojvoľne odopiera povinnému jeho rodičovské práva resp. do nich zasahuje, koná zjavne v jeho neprospech ako rodiča, avšak aj v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, ktorý má právo na stretnutia s otcom. Za danej situácie preto podľa názoru súdu nemohla byť navrhovateľke priznaná akákoľvek výška žiadaného príspevku na výživu z dôvodu rozporu takého priznania s dobrými mravmi.

10. Navrhovateľka ako druhý nárok v konaní uplatnila sumu 2 500,- eur titulom úhrady niektorých nákladov nevydatej matke, keď tvrdila, že povinný jej neprispieval na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom (zakúpenie ošatenia, stravy bohatej na vitamíny a živiny, predpôrodné vyšetrenie v T. vo výške 250,- eur) a náklady na pôrod vo výške 2 300,- eur (z tejto sumy poisťovňa navrhovateľke následne preplatila sumu 1 300,- eur v júni 2018). Celkový náklad navrhovateľky na pôrod tak mal byť 1 250,- eur, taktiež jej mali vzniknúť náklady na pôrod 1 000,- eur, za návštevy gynekológa v F. v sume 700,- eur a 800,- eur na výživové doplnky stravy v tehotenstve a ošatenie v danom období. Súd prvej inštancie uviedol, že presná špecifikácia sumy, ktorú navrhovateľka minula na zakúpenie ošatenia či výživových doplnkov stravy v rozhodnom období absentovala a napriek výzve súdu túto sumu nešpecifikovala, nepreložila žiaden doklad o ich kúpe a taktiež nebolo preukázané, že povinný neprispieval na jej stravu. Súd prvej inštancie uviedol, že L. klinika N T. dňa 25.01.2018 vyúčtovala navrhovateľke ako pacientke faktúrou č. XXXXXXXXXXXX poplatok za ošetrovanie dňa 25.01.2018 v sume 224,40 eur a dňa 12.02.2018 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX poplatok za starostlivosť SZ v sume 2 241,- eur. Uvedené čiastky boli zaplatené, pričom z dokladov nebolo ničím preukázané, že uvedenú sumu zaplatila navrhovateľka, keď povinný tvrdil, že tieto sumy zaplatil on. Pokiaľ ide o náhradu za cestu ku gynekológovi do F. a späť podľa tehotenskej knižky, z tejto vyplýva, že chodila na kontroly do privátnej ambulancie I. E.. so sídlom M. XX, F. a bola na vyšetrení dňa 18.08.2017, 25.09.2017, 20.10.2017, 27.11.2017, 18.12.2017, 15.01.2018, 22.01.2018 a 29.01.2018. Výšku uplatnenej náhrady špecifikovala v sume 700,- eur ako náhradu za pohonné hmoty a tvrdila, že povinný s ňou bol v F. jedenkrát, avšak povinný tvrdil, že navrhovateľku na uvedené kontroly sprevádzal a predložil ako dôkaz zo svojho gmailového účtu, že dňa 25.11.2017 bolo jeho vozidlo v I. E. 25.01.2018, 09.02.2018 v T. a 02.10.2018 v I. E.o. Súd prvej inštancie poukázal na to, že navrhovateľka žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukázali, že priamo jej vznikli náklady v súvislosti s návštevou gynekológa v ňou uplatnenej výške 700,- eur nepredložila. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že by nebolo spravodlivým, aby náklady na tehotenstvo a pôrod nevydatej matky znášal povinný v sume 2 500,- eur, keď z vykonaného dokazovania nevyplývala dôvodnosť takto žiadanej sumy, a preto súd návrh navrhovateľky aj v tejto časti ako nedôvodný a nepreukázaný zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

12. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že rozsudok napáda v celom rozsahu z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého súd nesprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, v zmysle ktorého pochybenie súdu prvej inštancie spočíva v tom, že konanie pred súdom prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, v zmysle ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v zmysle ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že v konaní pred súdom prvej inštancie riadne doložila, že v súvislosti s tehotenstvom nemohla vykonávať prácu v spoločnosti P. Y., E.. Súd prvej inštancie vecne nesprávne, tendenčne a zjavne zaujato vyhodnotil výpoveď jej matky keď uviedol, že jej výpoveďou mali byť preukázané pracovné aktivity navrhovateľky. Uviedla, že práve v dôsledku straty zamestnania v spoločnosti P. Y., E.. v období 09/2017 zostala bez príjmu, odkázaná na príležitostný príjem v R., ktorého výnos musela dať kolegyni, ktorá tieto kurzy plnohodnotne viedla namiesto nej, ktorej gravidita a problémy s ňou spojené neumožňovali túto prácu riadne vykonávať. V súvislosti s aktivitou v divadle H. v období 10/2017 uviedla, že súd tendenčne, zaujato a vecne nesprávne uviedol, že navrhovateľka mala príjem aj z tejto činnosti, avšak odvolateľka tam mala iba jednu hodinu. Má za to, že vyjadrenia na sociálnej sieti nepreukazujú jej príjem, pričom je všeobecne známe, že je vysoko kvalifikovaná, avšak je zároveň aj všeobecne známe, že narodením mal. F. a starostlivosťou o ňu nemohla svoj talent aktívne a naplno využiť a rozvíjať. Namietala, že príležitostné aktivity nemožno vyhodnotiť v jej neprospech, či dokonca na jej

ťarchu a rozhodne tieto aktivity nemožno považovať za plnohodnotnú prácu primeranú jej vzdelaniu a talentu, pričom časté sťahovanie neprispelo k vytvoreniu stabilného prostredia pre ňu a už vôbec nie pre mal. F.. Uviedla, že výdavky uvedené v bode 67 rozsudku sú výdavky na výživové doplnky, ktoré si v prevažnej miere kupoval samotný povinný, ktorý sa venoval alternatívnej strave a výžive, a preto jej nie je známe z akého dôvodu tieto skutočnosti nevzal súd do úvahy, či dokonca ich ignoroval. Uviedla, že tak ako ona aj jej matka p. C. Z. uviedli, že jej stravu zabezpečovali jej rodičia, a to buď priamymi nákupmi potravín a vecí pre ňu samotnú, ako aj pre mal. dcéru F.. Má za to, že je zarážajúce, že súd prvej inštancie bez riadneho a náležitého odôvodnenia nevzal do úvahy jej výpoveď, ako aj jej vyjadrenia, ktoré sú obsahom spisu, v zmysle ktorých uviedla, že dotácie poskytnuté občianskemu združeniu odvolateľky boli vyčerpané na úhradu odmeny a nákladov lektorov. Poukázala na to, že z vyjadrenia spoločnosti P. Y., E.. jasne vyplýva, že odvolateľka nemohla prácu riadne vykonávať pre jej graviditu, čo je obsahom písomného vyjadrenia samotného konateľa spoločnosti, preto je pochybením, ak súd v odôvodnení tvrdí, že nepreukázala ukončenie práce a tendenčne sa stotožnil s vyjadrením povinného o údajne svojom ukončení práce zo strany odvolateľky. Má za to, že ide o bezprecedentný záver súdu, ktorý zakladá okrem odvolacích dôvodov aj dôvodnosť vyslovenia zaujatosti konajúcej sudkyne. Namietala výpoveď p. O., p. G. a p. F., nakoľko tieto osoby buď vôbec nepoznajú alebo sa vo H., kde sa s odporcom nachádzali počas ich spolužitia, vyskytovali výlučne sporadicky, a tak sa nevedia alebo vôbec nemôžu vyjadriť k jej osobe, s tým, že to nie sú len lži, ale zakladajú aj podanie trestného oznámenie pre podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede. Vo vzťahu ku kritériu dobrých mravov poukázala na uznesenie odvolacieho súdu z 08.07.2022, ktorým bolo o uznesení Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. marca 2022, č.k. 16Em/1/2022 o výkone súdneho rozhodnutia rozhodnuté tak, že odvolací súd výkon súdneho rozhodnutia zastavil, a preto má za to, že závery súdu prvej inštancie v časti dobrých mravov sú bez právneho významu. Uviedla, že závery súdu prvej inštancie o porušovaní práv odporcu vo vzťahu k styku s mal. dcérou F. nemajú opodstatnenie a v tomto konaní ani svoje miesto, ide o závery mimo predmet konania, čo zakladá bez ďalšieho zrušenie vydaného rozsudku. Spochybnila listiny doložené povinným na poslednom pojednávaní, podľa nej ide o fabuláty zhotovené povinným a jeho priateľom z oblasti IT a nie je možné na ich základe vyvodiť závery o hodnovernosti, ako to urobil súd prvej inštancie. Má za to, že pred súdom prvej inštancie preukázala: stratu príjmu zo zárobkovej činnosti počas tehotenstva, ako aj po narodení dcéry mal. F.; doložila, že odporca (otec mal. dcéry F.) okrem nákupov pre svoju osobu sa výrazným spôsobom nepodieľal na zabezpečovaní výživy matky; náklady spojené s pôrodom hradila výlučne odvolateľka (odporca zaplatil náklady v T. (pôrodnica) bankovou kartou odvolateľky); výlučne rodičia odvolateľky (najmä jej matka p. C. Z.) sa podieľali na nákupoch pre odvolateľku a neskôr aj pre jej mal. dcéru F.; dobré mravy ako hodnotiace kritérium naopak nesvedčia v prospech odporcu; odporca sa staral výlučne o svoje osobné potreby a výživu, nakoľko je trénerom a masérom; odvolateľka a jej mal. dcéra F. boli predmetom fyzického útoku zo strany odporcu; pokles príjmov a nemožnosť riadne vykonávať zárobkovú činnosť odvolateľkou, riadne doložené v spise vyplýva tiež z jej výpovede ako strany sporu; odporca manipuluje s listinami a do spisu zakladá nepravdivé vyjadrenia (údajným susedom - p. O., p. G., p. F.). Záverom dodala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal náležite, vecne správne a úplne so všetkými závermi, ktoré sú obsahom spisu. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok v celom jeho rozsahu a vec vrátil na nové konanie, prípadne, aby vydal alternatívny rozsudok, ktorým zmení napadnutý rozsudok tak, že I. Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky, sumou 200,- eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.09.2017 do 01.09.2019. Zameškané výživné v celkovej výške 4 800,- eur, je odporca povinný splácať k rukám navrhovateľky v mesačných splátkach 200,- eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, pod hrozbou straty výhody splátok. Odporca je povinný na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom navrhovateľke zaplatiť sumu spolu 2 500,- eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. II. Navrhovateľka má nárok na náhradu trov konania pred súdom I. inštancie, ako aj trov odvolacieho konania, a to od odporcu v plnom rozsahu.

13. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s tým, ako v danej veci rozhodol súd prvej inštancie, tento jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov konania, uviedol tiež, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ako tieto dôkazy vyhodnotil, ako vec právne posúdil a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Bez výhrad sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie a má za to, že predmetnú vec správne právne posúdil, že jeho rozhodnutie má oporu tak vo vzťahu k príslušným všeobecne záväzným právnym predpisom, ako aj vo vzťahu k ustálenej rozhodovacej

praxi najvyšších súdnych autorít. Uvedol, že z odvolania navrhovateľky je zrejmé, že toto sa nesie v duchu spochybňovania vecnej správnosti rozsudku s poukazom na údajné „zaujaté konanie zo strany súdu prvej inštancie“, ktoré podľa navrhovateľky zakladá „dôvodnosť“ vyslovenia zaujatosti konajúcej sudkyne“. V tejto súvislosti poukázal na to, že na údajnú zaujatosť konajúcej sudkyne poukazuje navrhovateľka až v odvolacom konaní, po tom, ako súd prvej inštancie nevyhovel jej návrhu a tento v celom rozsahu zamietol, pričom počas konania na súde prvej inštancie zaujatosť konajúcej sudkyne ani raz nenamietla, a preto ide o čisto účelové konanie navrhovateľky. Má za to, že argumentácia navrhovateľky je založená výlučne len na polemizovaní nad hodnotením dôkazov zo strany súdu prvej inštancie, na prostom spochybňovaní správnosti postupu súdu prvej inštancie a na vyjadrovaní nespokojnosti nad tým, ako súd rozhodol, čo v žiadnom prípade nie je dostatočnou bázou na prijatie záveru o zaujatosti konajúcej sudkyne. K odvolacej námietke, že listiny doložené na poslednom pojednávaní sú fabuláty zhotovené odporcom a jeho priateľom z oblasti IT, uviedol, že táto námietka je účelová, špekulatívna a nemôže obstať, pretože ak navrhovateľka mala voči predloženým dôkazom akékoľvek výhrady, nič jej nebránilo ich predniesť na pojednávaní, na ktorom súd dôkazy vykonával. Poukázal na to, že právna zástupkyňa navrhovateľky voči predloženým dokladom (ktorými mal preukázať, že svojim motorovým vozidlom vozil navrhovateľku na gynekologické vyšetrenia) nevzniesla žiadnu výhradu a ani nepožiadala súd, aby pojednávanie odročil, aby sa samotná navrhovateľka k nim mohla osobne vyjadriť, pričom právna zástupkyňa sa vyjadrila iba k jeho fotografiám s navrhovateľkou, keď uviedla, že tieto sú vyhotovené na požiadanie p. F. a mali byť určené na prezentáciu alebo promo drevenice, uviedol, že z fotografií s navrhovateľkou je zrejmé, že s navrhovateľkou tvorili harmonický pár, že voľný čas trávil aktívne, chodievali na výlety a dovolenky, a že navrhovateľka bola v jeho prítomnosti vždy spokojná, šťastná, prejavovala mu city a náklonnosť, pričom sa jednalo vždy o fotografie určené do súkromného rodinného albumu, v žiadnom prípade nie na promo drevenice. Spochybnil námietky o „fabulátoch“, nakoľko navrhovateľka neoznačuje o akého priateľa z oblasti IT ide. Takisto je nedôvodná aj odvolacia námietka, že p. K. O., p. G. G. a p. A. F. nie sú osobami, ktoré sa dokážu relevantne vyjadriť k osobe navrhovateľky, keďže všetky uvedené osoby sa zdržiavali v drevenici na pravidelnej báze, dlhodobo, navrhovateľku (z obdobia jeho spolužitia s ňou vo H.) dobre poznajú, rovnako ako navrhovateľka dobre pozná ich. Má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil predmetné čestné vyhlásenia ako relevantné a prípustné dôkazy, a že navrhovateľke nič nebránilo, aby rovnako predložila čestné prehlásenia osôb, ktoré by sa vedeli vyjadriť k spôsobu ich spolužitia vo H. či H., taktiež mala možnosť navrhnúť vypočuť ako svedka ktorúkoľvek ňou označenú osobu, za účelom preukázania jej tvrdení, že mala byť údajne zaťažovaná pracovnými úlohami a podobne, avšak toto neurobila. K tvrdeniu navrhovateľky, kde tvrdí s poukazom na Uznesenie OR PZ Q. U. T., odbor kriminálnej polície zo dňa 31.03.2022, že odvolateľka a jej mal. dcéra F. boli predmetom fyzického útoku zo strany odporcu, povinný uviedol, že skutky opísané vo výrokovej časti predmetného uznesenia o vznesení obvinenia sa nikdy nestali, obvinenie je založené na nepreukázaných, ničím nepodložených a vyfabulovaných tvrdeniach navrhovateľky a jej spriaznených svedkýň (matky C. Z. a kamarátky G. I.), ktoré poprel a verí, že sa objektívna pravda vyšetrovaním preukáže s poukazom na prezumpciu nevinu. K vyjadreniu spoločnosti P. Y., E., že odvolateľka nemohla prácu riadne vykonávať pre jej graviditu, uviedol, že nie je v kompetencii konateľa eventovej agentúry (bez medicínskeho vzdelania) vyjadrovať sa, či určitá žena je alebo nie je schopná riadne vykonávať prácu pre jej graviditu, a ak sa predsa len vyjadrí, súd v žiadnom prípade jeho vyjadrenia nemohol vyhodnotiť ako relevantné. Poukázal na to, že navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že jej ošetrojúca lekárka odporučila hľadať nejakú zmenu pozície, teda nie ukončiť výkon práce už v 4 mesiaci tehotenstva, pričom táto si iné zamestnanie nehľadala. K uzneseniu odvolacieho súdu zo dňa 08.07.2022, sp. zn. 27CoE/5/2022, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 16Em/1/2022 tak, že výkon súdneho rozhodnutia zastavuje, uviedol, že predmetným uznesením odvolacieho súdu nebolo konštatované, že výkon uznesenia súdu prvej inštancie bol nariadený nedôvodne, ale bolo konštatované iba to, že výkon súdneho rozhodnutia je potrebné zastaviť z dôvodu, že bol exekučný titul po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený. Uvedol, že výkon súdneho rozhodnutia ako taký, bol nariadený plne dôvodne a opodstatnene, nakoľko navrhovateľka opakovane marila jeho styk s maloletou dcérou F., neplnila si dobrovoľne povinnosti uložené jej exekučným titulom a konala v priamom rozpore s tým, čo jej vykonateľný exekučný titul ukladal. Poukázal na to, že nárok uplatnený navrhovateľkou v danom konaní je nárokom, ktorého základ navrhovateľka odvodzuje zo skutočnosti netýkajúcej sa merita danej veci, a teda neuplatňuje si nárok preto, že by sa o ňu nestaral v rozhodnom období od 01.09.2017 do 01.09.2019, ale uplatňuje si ho s poukazom na nejakú skutočnosť, ktorá mala údajne nastať niekedy v decembri 2019, teda mimo rozhodného obdobia. Poukázal na písomnú komunikáciu s navrhovateľkou a

má za to, že sa s navrhovateľkou zahŕňali milými a nežnými slovami, prejavovali si city, náklonnosť a ľúbili sa, navrhovateľka v partnerskom vzťahu bola šťastná a spokojná a bol jej aj v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom veľkou oporou. Má za to, že súd prvej inštancie správne zistil, že životná úroveň navrhovateľky sa v dôsledku tehotenstva a pôrodu nevydatej matke neznížila resp. navrhovateľka toto hodnoverným spôsobom nepreukázala, pričom poukázal na to, že navrhovateľka nepretržite vykonávala svoju podnikateľskú činnosť, že stále učila, zadavažovala si pravidelný príjem a má živnosť nepretržite aktívnu od 12.09.2015 do súčasnosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu voči navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Navrhovateľka vo vyjadrení k vyjadreniu povinného uviedla, že zotráva na podanom odvolaní, vrátane vymedzenia odvolacích dôvodov, ktoré v celom rozsahu zakladajú vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku. Zotrvala na skutočnosti, že konajúci súd nekonal nestranne, nezaujato, naopak konal vyslovene v záujme podpory tvrdení výlučne predkladaných zo strany odporcu, čoho dôkazom má byť skutočnosť, že po presune agendy z „mesta D.“ do „mesta R.“, konajúci súd v R. po pridelení agendy a oboznámení sa s listinnými dôkazmi vydal uznesenie o zákaze priblíženia odporcu, pričom žiada aby odvolací súd posúdil odvolanie navrhovateľky „za viac ako dôvodné“. K falzifikátom, podvrhom a manipulatívne spracovaným podkladom doručeným odporcom na poslednom pojednávaní uviedla, že odporca po oboznámení sa s obsahom ním doručených listín, predložených výlučne na poslednom pojednávaní na OS D. tieto listiny pozmenil, či inak upravil, čo ju samozrejme viedlo k doplneniu listinných dôkazov v konaní, ktoré sa vedie na OR PZ Q. U. T., kde bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia na osobu odporcu, a preto tak vyvracia tvrdenia, že vo veci predložených listín, ktoré považuje za podvrh resp. falzifikát neuskutočnila žiadne úkony. Má za to, že v tomto štádiu konania ona sama nemôže vykonať úkony preukazujúce ňou tvrdené skutočnosti, je nutné počkať na výsledky vyšetrovania. Pokiaľ ide o p. O., p. G. a p. F., zotrvala na tom, že „tieto osoby (niektoré z nich) nepozná vôbec, iné sa zdržiavali výlučne za účelom plnenia pokynov p. F., ktorý im zadával prácu a platil im priamo na ruku, preto sú mu vďační za príjem“, a teda nemožno prihliadať k ich písomným prehláseniam, nakoľko navrhovateľku buď vôbec nevideli, teda nevedia posúdiť obsah jej práce, náplň jej práce a to všetko, čo musela ako pomocná pracovná sila v drevnici vykonávať. Zotrvala na svojich tvrdeniach ohľadom spolužitia s povinným a na obsahu listín založených v spise. Uviedla, že nemala žiadnu vedomosť, že zákonná sudkyňa z vlastnej iniciatívy požiadala jej zamestnávateľa o doručenie vyjadrenia či mohla vykonávať prácu počas gravidity a pod. Poukázala na to, že nebola z dôvodu problémov spojených s graviditou schopná vykonávať prácu, a to prácu spojenú s organizovaním eventov, teda napr. naloženie vecí na nákladné vozidlo, odvoz vecí na miesto určenia, vyloženie vecí, lezenie po skalách a iné aktivity, ktoré obvykle vykonávala napr. organizáciou a zabezpečením lyžiarskych pretekov, teambuildingov rôznych spoločností a tiež poukázala na to, že ošetrenia u lekára a doložené správy potvrdzujú, že dokonca mala byť hospitalizovaná, avšak hospitalizáciu odmietla, pričom si nemohla hľadať inú prácu, lebo by neprijali do pracovného pomeru gravidnú ženu s následným pôrodom a odchodom na RD a MD. Uviedla, že vyjadrenie povinného v časti jeho úvah o nariadení súdneho výkonu rozhodnutia, ktorý on sám považuje za dôvodný, nakoľko bol navrhovateľom, nemá právne opodstatnenie, s ohľadom na skutočnosť, že predmetný exekučný titul bol zrušený. Pokiaľ ide o doložené SMS správy, uviedla, že „uvedené vyjadrenia o falzifikátoch titulom ukradnutia jej profilu a systematických krokov, ktoré organizovane, vedome, cielene počas určitého časového obdobia, podľa jej názoru vykonával povinný“. Výsledkom spolupráce tejto osoby s IT odborníkmi má tak byť rad predložených listín, ktoré ona nepoznáva ako komunikáciu jej osoby. O tom však už podala vyhlásenie pred OČTK. Ďalej poukázala na svedeckú výpoveď p. G. I. (ktorá mala podrobne opísať praktiky týrania počas spolužitia s povinným a dokonca bola ochotná o zažitých skutočnostiach svedčiť aj osobne, o svojich negatívnych zážitkoch spolužitia a podala písomné vyhlásenie), ktorú však súd prvej inštancie nevzal do úvahy a má za to, že je toto potrebné napraviť v odvolacom konaní. Záverom dodala, že z dôvodu ťažkostí spojených s graviditou, nemohla vykonávať žiadnu činnosť plnohodnotne, preto ak mala aktívnu (otvorenú) živnosť, nemala však príjem, ktorý by zodpovedal výške jej nákladov, ktoré musela vynaložiť v súvislosti s graviditou, pôrodom a následne starostlivosťou o mal. F., nakoľko jej nebol priznaný MD.

15. Povinný vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky zotrval na svojej doterajšej argumentácii. Poukázal na opakované podávanie bezdôvodných trestných oznámení voči jeho osobe, ktoré boli odmietnuté. K tvrdeniu navrhovateľky, že ju p. K. O., p. G. G., p. A. F. vôbec nevideli, teda nevedia posúdiť obsah jej práce, náplň jej práce a to všetko, čo musela ako pomocná pracovná sila v drevnici

vykonávať, uviedol, že všetky tieto osoby sa zdržiavali v drevenici H. na pravidelnej báze, dlhodobo, navrhovateľku z obdobia jeho spolužitia s ňou vo H. dobre poznajú, rovnako ako navrhovateľka dobre pozná ich. Poukázal aj na výpovede svedkov z trestného konania, a to G. G., K. O., C. F. a U. W., ktorými má byť preukázané, že má ľudí rád, že radšej dáva ako prijíma a tiež majú byť vyvrátené výhrady navrhovateľky ohľadom vybavenia drevenice vo H.. K navrhovateľkou tvrdým falzifikátom titulom ukradnutia jej profilu uviedol, že ide o závažné tvrdenia, ktoré navrhovateľka opakovane uvádza len ako subjektívny názor, resp. ako domnienku, nie ako dôkazmi podložený fakt, a preto podľa neho nie je vylúčené, že týmto opakovaným konaním sa navrhovateľka mohla dopustiť aj trestného činu ohovárania podľa § 373 Trestného zákona, nakoľko žiadne z týchto jej tvrdení sa nezakladá na pravde. Má za to, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.07.2022, sp. zn. 9C/32/2022 -66 je nezákonné, a to jednak preto, že na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné podmienky a jednak preto, že Okresný súd Bratislava I predmetné rozhodnutie vydal napriek tomu, že na jeho vydanie podľa jeho názoru nebol miestne príslušný. Uviedol, že navrhovateľka sa svojvoľne presťahovala z D. do R. aj spolu s maloletou F., kde ju prihlásila do predškolského zariadenia a taktiež jej zmenila ošetrojúcu lekárku so sídlom v R., čím sa mala usilovať jednak o sťaženie stretávania sa povinného s mal. F. a jednak o založenie miestnej príslušnosti iného okresného súdu, ktorý by mohol už po štvrtý krát rozhodovať o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (v podobe uloženia zákazu povinného kontaktovať navrhovateľku a mal. F. a zákazu približovať sa k nim), o ktorom už tri krát predtým zamietavo rozhodol Okresný súd Prievidza a jeho nadriadený súd Krajský súd v Trenčíne, čo však Okresnému súdu Bratislava I v návrhu zo dňa 13.06.2022 na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka účelovo zamlčala. Na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa niekdajšieho spolužitia s navrhovateľkou predložil čestné vyhlásenie D. O. zo dňa 04.10.2022.

16. Navrhovateľka k vyjadreniu povinného (v druhom v poradí), uviedla, že zotráva na podanom odvolaní vrátane vymedzenia odvolacích dôvodov. Žiada, aby výpoveď matky povinného p. C. F. bola vylúčená, nakoľko okrem skutočností, že vypovedá nepravdivo, je osobou blízkou k osobe povinného, a taktiež žiada vypočutie svedkyne - družky povinného za prítomnosti advokáta, nakoľko táto výpoveď - zápisnica bola predložená povinným z vedeného trestného konania pred vyšetrovateľom v Q. U. T., kde nebol prítomný advokát zastupujúci navrhovateľku v trestných veciach. Rovnako žiada vypočutie svedkov - K. O., ako aj G. G. za prítomnosti jej advokáta. Opätovne poukázala na to, že súd nekonal nestranné, nezaujato a namietla zaujatosť zákonnej sudkyne. Navrhovateľka k zmene bydliska a predškolského zariadenia maloletej uviedla, že povinný vedel, že jej prevažná činnosť po narodení dcéry spočívala v zabezpečení práce v meste R., preto v záujme zabezpečenia príjmu začala hľadať pracovné príležitosti v BA a informovala povinného, že sa rozhodla presťahovať spolu s dcérou do prenajatého bytu a zároveň dcéru prihlásiť do predškolského zariadenia, a to v dostatočnom časovom predstihu. Uviedla, že ak by povinný nesúhlasil zahájil by konanie cestou súdu o nesúhlase so zmenou bydliska a nevypisoval by vyjadrenia obsahujúce jeho prejav vôle bez relevantného vykonania procesných úkonov. Namietla povinným predložené písomné prehlásenia svedkov, nakoľko má ísť o listiny, ku ktorým nemala možnosť sa vyjadriť, klásť otázky, ide o listiny, ktoré boli vyhotovené v inom konaní (trestnom konaní), ktoré sa vedie na základe uznesenia o vznesení obvinenia v štádiu vyšetrovania voči povinnému, ktorý má procesné postavenie: obvineného. Má za to, že uvedené listiny nie je možné v tomto konaní považovať za dôkazy preukazujúce nedôvodnosť podaného odvolania zo strany navrhovateľky. Záverom zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

17. Povinný k vyjadreniu navrhovateľky (tretie v poradí) uviedol, že požiadavku navrhovateľky o vylúčenie svedeckej výpovede p. C. F. považuje za plne nedôvodnú, pričom poukázal na to, že sama navrhovateľka predložila do konania výsluch svojej matky C. Z., z toho istého trestného konania, vedeného na OR PZ Q. U. T., a počas súdneho konania na túto jej svedeckú výpoveď aktívne poukazovala. K vyjadreniu navrhovateľky, že svedkov C. F., K. O., G. G. a U. W., bude navrhovať opätovne vypočuť, uviedol, že vyšetrovateľka PZ postupovala procesne správne, keď svedkov vypočuť v neprítomnosti navrhovateľky (ako poškodenej), ako aj v neprítomnosti jej splnomocnenca, nakoľko v prípravnom konaní sa môže výsluchu svedka zúčastniť a klásť mu otázky len obvinený, resp. jeho obhajca. Opätovne poukázal na viacero rozhodnutí či už v trestnom konaní alebo v civilnom konaní týkajúcich sa jeho a navrhovateľky v súvislosti s potrebou prihliadnuť na tieto pri rozhodovaní odvolacieho súdu. Povinný predložil fotografie, ktoré majú svedčiť ako dôkaz toho, že navrhovateľka bola v jeho prítomnosti šťastná a uvoľnená a že mali láskyplný vzťah.

18. Doplnením svojho vyjadrenia povinný predložil screenshot príspevku navrhovateľky na facebookovej stránke Y. a videopozvánku navrhovateľky, z ktorých má byť zrejme, že navrhovateľka bola v rozhodnom období podnikateľsky aktívna .

19. Navrhovateľka podaním zo dňa 30.11.2022 doručila odvolaciemu súdu Znalecký posudok č.XX/XXXX vypracovaný G.. H. L., znalcom z odboru Psychológia, odvetvie Klinickej psychológie dospelých, Psychológie sexuality, Klinickej psychológie detí, nakoľko má za to, že tento preukazuje skutočnosti tvrdené navrhovateľkou v tomto konaní.

20. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

21. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní o uplatnenom návrhu použil správny právny predpis, správne ho vyložil a správne aplikoval. Stotožňujúc sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho dôvodmi, odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP k odvolacím námietkam navrhovateľky dodáva nasledovné.

22. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

23. Navrhovateľka v podanom odvolaní nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázala dôvodnosť ňou uplatneného nároku na určenie príspevku na výživu nevydatej matke a určenie nákladov nevydatej matky voči otcovi maloletej. Podľa názoru navrhovateľky táto riadne doložila, že v súvislosti s tehotenstvom nemohla vykonávať prácu v spoločnosti P. Y. E.. a práve v dôsledku straty zamestnania v tejto spoločnosti v období 09/2017 zostala bez príjmu, odkázaná na príležitostný príjem v R., ktorého výnos musela dať kolegyni, ktorá tieto kurzy plnohodnotne viedla namiesto odvolateľky. Pochybenia súdu vidí v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie. Tvrdí, že je všeobecne známe, že odvolateľka je vysoko kvalifikovaná a zároveň je všeobecne známe, že narodením mal. F. a starostlivosťou o ňu nemohla odvolateľka svoj talent aktívne a naplno využívať. Pochybenie súdu vidí v tom, že jednorazové/príležitostné aktivity odvolateľky považoval za preukázanie jej práce alebo dokonca príjmu.

24. Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorého si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie.

25. Riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania.

26. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistí súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP). Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ odvolací súd v rámci preskúmania

rozhodnutia súdu prvej inštancie dôjde k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie zopakuje. Uvedená povinnosť odvolacieho súdu vyplýva z princípu priamosti, ktorý v tomto prípade znamená, že odvolací súd nemôže dôkazy vykonané súdom prvej inštancie sám len prehodnotiť. O nové hodnotenie dôkazov ide tam, kde má odvolací súd iný názor na spoľahlivosť dôkazného prostriedku. Zároveň, ak chce odvolací súd vstúpiť do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené, obligatórne musí byť nariadené odvolacie pojednávanie (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol., Civilný sporový poriadok, komentár, prehľad : C.H.Beck, 2016, s. 1279, 1287).

27. V mimosporových konaniach zákon (CSP) súdu ukladá konať v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Pokiaľ ide o odvolací súd, súd sám dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 68 CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie skutočný stav veci zistil v rozsahu, ktorý bol dostatočný na rozhodnutie v danej veci. Odvolací súd nepovažoval za potrebné dokazovanie doplniť ani zopakovať. V podanom odvolaní totiž navrhovateľka žiadne návrhy na doplnenie dokazovanie nemala. Až v reakcii na písomné vyjadrenie povinného žiadala, aby súd neprihliadal na výpovede svedkov O., G. a F. s tým, že bude vecou OČTK aby aj tieto účelovo vyrobené výpovede náležite vyhodnotil. Vo svojom poslednom 3. podaní navrhovateľka žiada vypočuť novú známosť povinného a svedkov O. a G., keďže v trestnom konaní vedenom proti povinnému neboli vypočutí za prítomnosti advokáta.

28. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí vždy výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. Odvolací súd v danom prípade nepovažoval za dôvodné vypočuť „novú známosť povinného“ ani svedkov O. a G., pretože navrhovateľka nielenže neoznačila, k akým skutočnostiam ich výsluch navrhuje (viď podanie zo dňa 17.10.2022) a jednak jej argumentácia, že v trestnom konaní boli svedkovia O. a G. vypočutí v neprítomnosti advokáta navrhovateľky, nie je dostatočným dôvodom, aby odvolací súd návrhu na vykonanie uvedeného dokazovania vyhovel. Odvolací súd doplna, že k procesným právam účastníkov nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý nimi navrhnutý dôkaz.

29. Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutočného stavu vyvodil súd prvej inštancie záver, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. V danej veci nemal za preukázané splnenie zákonných kritérií pre určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke v zmysle § 74 Zákona o rodine. Nemal preukázané, že u navrhovateľky došlo v čase tehotenstva a po pôrode k zníženiu jej životnej úrovne a tým k vzniku nároku na príspevok na jej výživu a na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje.

30. Súd pri rozhodovaní nevychádza zo všeobecne známych skutočností, nevychádza z domniek a predstáv navrhovateľky, ale vychádza zo skutočného stavu veci založenom na výsledkoch vykonaného dokazovania. To, že odvolateľka je vysoko kvalifikovaná, čo je všeobecne známe, a narodením maloletej a starostlivosťou o maloletú nemohla odvolateľka svoj talent aktívne a naplno využívať a rozvíjať, čo má byť všeobecne známou skutočnosťou, nie je postačujúce pre súd, aby nárok uplatnený navrhovateľkou považoval za opodstatnený. V tomto smere je argumentácia navrhovateľky úplne nesprávna a nie je možné jej prisúdiť význam z hľadiska uplatneného nároku. Námietky odvolateľky o tom, že úvahy súdu sú tendenčné, zaujaté a vecne nesprávne, sú preto neopodstatnené. V súlade s § 74 ods. 1 Zákona o rodine súd prvej inštancie správne uviedol, že výživné uplatnené navrhovateľkou (nárok na príspevok na výživu nevydatej matky) by malo vyrovnávať zníženú úroveň matky v čase tehotenstva a po pôrode s jej životnou úrovňou pred tehotenstvom. Na rozdiel od výživného na dieťa tak účelom nie je vyrovnanie životnej úrovne s otcom dieťaťa, ale s pôvodnou životnou úrovňou samotnej matky (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/185/2018). Aj tu sa však predpokladá, že rodičia sa o poskytovaní príspevku dohodnú. Len v prípade, že by sa nedohodli na plnení buď vôbec, alebo by sa nedohodli na jeho výške, rozhodne o nárokoch nevydatej matky na jej návrh súd. Cieľom tohto nároku je uľahčiť nevydatej matke existenčné podmienky, do ktorých sa dostane v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom.

31. Pokles životnej úrovne navrhovateľka odôvodňovala tým, že do septembra 2017 spolupracovala s eventovou agentúrou P. Y., E. a po ukončení tejto spolupráce sa jej príjem výrazne znížil. Dôvodom

ukončenia spolupráce mala byť skutočnosť, že navrhovateľka s ohľadom na svoj stav už nebola schopná túto prácu vykonávať.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že mal. F. sa narodila XX.XX.XXXX. Podľa vyjadrenia navrhovateľky táto riadne doložila, že prácu v spoločnosti P. Y. E.. v súvislosti s tehotenstvom nemohla ďalej vykonávať. Správu zo dňa 16.03.2022, podľa ktorej navrhovateľka nemohla prácu riadne vykonávať pre jej graviditu, povinný spochybňoval a keďže podľa výpisu zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky nevyplynulo, že by k septembru 2017 navrhovateľka nemohla vykonávať svoju doterajšiu prácu v tejto spoločnosti, odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie v bode 70. odôvodnenia, že navrhovateľkou nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že v štvrtom mesiaci tehotenstva musela v tejto agentúre ukončiť prácu pre stav súvisiaci s jej tehotenstvom.

33. Navrhovateľka v podanom odvolaní nedôvodne namieta záver súdu prvej inštancie, že aj po ukončení práce v eventovej agentúre mala svoje pracovné aktivity v R., ktoré pretrvávali aj naďalej, a to v čase jej presťahovania sa s povinným do H.. Tieto závery súd nevyvodil len z tvrdenia navrhovateľky, že odpracovala 1 hodinu (odvolacia námietka), ale tiež z komunikácie s povinným, v rámci ktorej sa navrhovateľka vyjadruje k svojim aktivitám - aktivita v rakúskom divadle, rádio, TV, reklama na internete, online hodiny. Súd prvej inštancie v bode 66. odôvodnenia poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v roku 2017 boli navrhovateľke poskytnuté dotácie. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní vysvetľuje, že dotácie poskytnuté občianskemu združeniu odvolateľky boli vyčerpané na úhradu odmeny a nákladov lektorov, je úplne irelevantná námietka odvolateľky, že „je zarážajúce, že súd prvej inštancie bez riadneho a náležitého odôvodnenia nevezal do úvahy uvedené skutočnosti - výpoveď odvolateľky a jej vyjadrenie“.

34. Napriek uvedenému zisťovaniu zárobkových pomerov na strane navrhovateľky a polemike navrhovateľky so záverom súdu o ukončení spolupráce s eventovou agentúrou P. Y. E., pracovných aktivitách v R., poberaní dotácii, odvolací súd zastáva názor, že tieto pomery nie sú vo vzťahu k posudzovaniu nároku na príspevok nevydatej matky prioritné (nemajú prioritnú úlohu). Priznanie príspevku nie je výlučne podmienené nepriaznivou finančnou situáciou matky dieťaťa. Rozsah príspevku otca dieťaťa, za ktorého matka nie je vydatá, je vymedzený primeranosťou príspevku, ktorý má otec dieťaťa poskytovať na úhradu výživy matky dieťaťa. Pri rozhodovaní musí súd posúdiť jeho primeranosť vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam otca dieťaťa, ako aj vo vzťahu k odôvodneným potrebám a pomerom matky dieťaťa. Účelom príspevku na výživu nevydatej matky nie je úplne nahradiť výpadok príjmov a ani vyrovnáť príjmy nevydatej matky a povinného, ale poskytnúť jej len primeraný príspevok na úhradu výživy. Preto súd zisťuje konkrétne náklady a potreby matky a zákonné hľadiská pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti osoby povinnej. V danej veci sa súd prvej inštancie správne a v dostatočnom rozsahu zaoberal zmenou sociálnej situácie navrhovateľky v súvislosti s pôrodom a tehotenstvom, ktorá je nepochybná. Aby mohla byť navrhovateľka so svojim nárokom úspešná, bola povinná tvrdiť a preukázať, že jej príspevok na výživu zo strany povinného nebol poskytovaný, čo v posudzovanom prípade nepreukázala. Odvolacie námietky (časť B podaného odvolania) spočívajúce v tom, že „doložila, že odporca okrem nákupov pre svoju osobu sa výrazným spôsobom nepodieľal na zabezpečení výživy matky“ nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

35. Ako odvolací súd vyššie uviedol, predpokladá sa, že rodičia sa o poskytovaní príspevku dohodnú. Nie je vylúčené, že dohoda o poskytovaní príspevku na výživu sa prejaví aj v spôsobe úhrady nákladov na stravu/potravinu.

36. Navrhovateľka v celom konaní tvrdí, že povinný sa venoval alternatívnej strave a výžive, a preto výdavky povinného na potraviny (vymedzené v bode 67. rozsudku) sú výdavky na výživové doplnky, ktoré si kupoval samotný povinný.

37. Pokiaľ ide o výpisy z účtu povinného vedenom v O. banke č. ú. XXXXXXXX/XXXX (bod 67. rozsudku), z týchto výpisov je zrejmé, že povinným boli uhrádzané náklady aj za potraviny, avšak z uvedeného výpisu z účtu nie je možné vyvodiť dôvodnosť tvrdenia navrhovateľky, že ide o výživové produkty, ktoré si kupoval povinný, resp. že sa jedná o potraviny určené výlučne pre povinného. Uvedenú námietku preto nemožno považovať za dôvodnú.

38. Nedôvodná je aj námietka vo vzťahu k priamym nákupom potravín pre matku a mal. F. zo strany rodičov matky, keďže práve z výpisov z účtu je zrejmé, že otec na mal. F. poukazoval financie, a to s uvedením poznámky „pre F.“. Teda nie je možné dospieť k záveru, že súd prvej inštancie pochybil, keď odvolateľka vo svojej výpovedi zhodne s výpoveďou jej matky, pani C. Z., uviedla, že jej stravu zabezpečovali rodičia. Navrhovateľka v podanom odvolaní nielenže nekonkretizuje obdobie, ale ani výšku nákladov na potraviny.

39. Pokiaľ ide o spochybnenie výpovedí svedkov, pani O., pána G. a pána F., ktoré osoby navrhovateľka podľa svojho vyjadrenia v odvolaní buď vôbec nepozná, alebo sa vo H., kde sa odvolateľka s povinným nachádzali počas ich spolužitia, vyskytovali výlučne sporadicky, a tak sa nevedia alebo vôbec nemôžu vyjadriť k osobe odvolateľky s tým, že tieto vyjadrenia navrhovateľka označuje za „lži, ktoré nemôžu byť dôkazmi v zmysle § 196 CSP“ odvolací súd uvádza že v zmysle § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Medzi dôkazné prostriedky sa v zmysle § 187 ods. 2 CSP zaraďuje aj výsluch svedka (§ 196 CSP). V posudzovanej veci súd prvej inštancie nevykonal výsluch svedkov podľa § 196 CSP, preto odvolateľka bez dôvodného súvisu zjavne len účelovo namieta, že uvedené výpovede- (pani O., pána G. a pána F.), keďže ide o „lži“ zakladajúce podanie trestného oznámenia pre podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede- nemôžu byť dôkazmi v zmysle § 196 CSP.

40. Súd prvej inštancie v dôsledku vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade nebol naplnený zákonný predpoklad priznania príspevku na výživu navrhovateľke ako nevydatej matke, lebo životná úroveň sa v dôsledku tehotenstva a pôrodu nevydatej matke neznížila, resp. navrhovateľka toto hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázala. Konštatoval, že životná úroveň navrhovateľky jej zostala v rozhodnom období zachovaná minimálne na rovnakej úrovni ako pred otehotnením, kedy pracovala v R. a bývala v prenajatom dome s mesačnými výdavkami 400,- eur. Navrhovateľke aj po otehotnení a následne po pôrode podľa názoru súdu zostal zachovaný životný štandard minimálne na takej úrovni, aký mala pred otehotnením, preto jej nárok na príspevok na výživu ako nevydatej matke nevznikol. Navrhovateľka zdieľala s otcom dieťaťa spoločnú domácnosť cca 24 kalendárnych mesiacov s výnimkou 3 mesiacov bezprostredne po pôrode mal. F., kedy od 02/2018 do 05/2018 bola u svojich rodičov a následne sa k povinnému na základe slobodného rozhodnutia dobrovoľne vrátila. Závery súdu o spolužití navrhovateľky s povinným po uvedenú dobu (cca 24 kalendárnych mesiacov), zdieľanie spoločnej domácnosti v podanom odvolaní nespochybňuje. Povinný v tejto súvislosti vo svojom vyjadrení len dopĺňa a poukazuje na rozsiahlu písomnú komunikáciu vedenú medzi povinným a navrhovateľkou v období ich partnerského spolužitia, z ktorej je zrejmé, že sa s navrhovateľkou sústavne zahŕňali milými a nežnými slovami, prejavovali si city, náklonnosť a ľúbili sa, pričom navrhovateľka sa chcela stať manželkou povinného, výslovne sa vyjadrila tak, „prosila“ ho, aby si ju zobral aj „dokonca som vybavila termín na zámku“.

41. Zákon v ust. § 74 ods. 1 Zákona o rodine rozlišuje 2 nároky nevydatej matky voči otcovi dieťaťa, a to nárok na úhradu výživy v trvaní maximálne 2 roky a nárok na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

42. Súd prvej inštancie zamietol nielen nárok na určenie príspevku na výživu nevydatej matky, ale aj nárok na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Navrhovateľka spochybňuje odvolaním nielen nárok na príspevok na výživu nevydatej matky, ale aj nárok na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, pričom v odvolaní výlučne poukazuje na to, že preukázala náklady spojené s pôrodom, ktoré hradila výlučne navrhovateľka s tým, že povinný zaplatil náklady v T. (pôrodnica) bankovou kartou odvolateľky. Aj toto tvrdenie navrhovateľky zostalo v konaní nepreukázané.

43. Ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine upravuje, že výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Znamená to, že podľa tohto ustanovenia nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá to teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. Závery súdov pri posudzovaní otázky nemožnosti priznania výživného, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, sú vždy výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného

hodnotenia dôkazov súd viedli k prijatiu toho-ktorého rozhodnutia. V posudzovanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal individuálnymi skutkovými okolnosťami danej veci, čo vyplýva z bodu 75. rozsudku. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľka svojvoľne odopiera povinnému jeho rodičovské práva, resp. do nich zasahuje, koná zjavne v jeho neprospech ako rodiča, avšak aj v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, ktoré má právo na stretnutia s otcom a dospel k záveru, že navrhovateľke nemôže byť priznaná akákoľvek výška žiadaného príspevku na výživu z dôvodu rozporu takéhoto priznania s dobrými mravmi. Uvedený záver súdu prvej inštancie navrhovateľka v podanom odvolaní spochybňuje, avšak odvolací súd tieto námietky odvolateľky nepovažuje za dôvodné. Odvolací súd zastáva názor, že navrhovateľka v danej veci nespĺnila zákonné podmienky pre priznanie nároku nevydatej matky podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine. Jej návrh nebol zamietnutý len z dôvodu, že by nárok bol v rozpore s dobrými mravmi, ale predovšetkým preto, že pre priznanie nároku neboli splnené zákonné podmienky.

44. Navrhovateľka v podanom odvolaní spochybňuje záver súdu prvej inštancie o tom, že v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala ukončenie práce v spoločnosti P. Y., E., čo označila za bezprecedentný záver súdu, ktorý zakladá okrem odvolacích dôvodov aj dôvodnosť vyslovenia zaujatosti konajúcej sudkyne. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu, v ktorom je zákonným sudcom, je možné len v mimoriadnych prípadoch, za podmienok upravených v § 49 CSP, ktoré predpokladajú existenciu takých závažných skutočností, v dôsledku ktorých aj pri uplatňovaní zásady nezávislosti rozhodovania by mohli vzniknúť pochybnosti o nezáujatosti sudcu. K takej situácii môže dôjsť len vtedy, ak je evidentné, že vzťah sudcu k danému sporu, strán alebo ich zástupcom dosahuje takú intenzitu, že i napriek zákonom stanovenej povinnosti sudcu nebude môcť alebo nebude schopný nezávisle a nestranne rozhodnúť. Nakoľko z ust. § 49 ods. 3 CSP vyplýva, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, odvolací súd v zmysle § 53 ods. 3 CSP na tieto námietky neprihliadal.

45. Pokiaľ navrhovateľka namieta, že povinní manipuluje s listinami a do spisu zakladá nepravdivé vyjadrenia, ktoré sú vyfabulované za pomoci priateľa z oblasti IT (údajných susedov, pani O., pán G., pán F.), navrhovateľka v podanom odvolaní neuvádza, v čom spočíva manipulácia s uvedenými listinami, z čoho vyvodzuje, že sa jedná o nepravdivé vyjadrenia, preto podľa názoru odvolacieho súdu tieto námietky nie sú spôsobilé spochybniť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie.

46. Pokiaľ odvolateľka uvádza, že spolu s mal. F. boli predmetom fyzického útoku zo strany povinného a k tomuto v priebehu odvolacieho konania dokladá ďalšie listinné dôkazy - uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Q. U. T. zo dňa 31.03.2022 o začatí trestného stíhania proti povinnému pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a iné, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v D. zo dňa 14.05.2021, ktorým bolo odmietnuté trestné oznámenie podané navrhovateľkou vo veci podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania cudzích práv, znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorého úlohou bolo v trestnej veci obvineného (povinného) realizovať vyšetrovanie povinného odvolací súd bez ohľadu na výsledok trestného stíhania uvádza, že okolnosti navrhovateľkou tvrdeného fyzického útoku zo strany povinného nemajú na určenie príspevku na výživu navrhovateľky žiaden vplyv.

47. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

48. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

49. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).